

Hvad skete der i virkeligheden for Peter Gøtzsche?

Det der væltede mig, var en af de værste skueprocesser i den akademiske historie.

REPLIK

PETER C. GÖTZSCHE

PROFESSOR EMERITUS, DIREKTØR

I POLITIKEN (25.11) bringer Lars Igum Rasmussen et fyldigt portræt af mig i anledning af min 75-års fødselsdag. Det meste af artiklen er rosende, men allerede i overskriften går Lars Igum galt i byen: 'Peter Gøtzsche var en af de største. Indtil hans facon væltede ham af tronen'.

Det, der væltede mig var en af de værste skueprocessor i den akademiske historie, hvilket jeg har skrevet to bøger og også en kronik i Politiken om: 'Min firing er et videnskabeligt justitsmord' (11.12.18). Jeg blev valgt til Cochranes styringsgruppe med det største antal stemmer for at ændre Cochranes katastrofale kurs, men blev for stor en trussel for Cochranes ceo, som i øvrigt pludselig forsvandt uden nogen forklaring midt i en måned, efter han havde ødelagt Cochrane.

Cochranes ledelse anfægtede ikke min faglighed, og den advokat, de fik til at kulegrave min embedsførelse, fandt ikke noget at klandre mig for, heller ikke vedrørende min såkaldte facon. Det var med andre ord en rent politisk proces, der handlede om, at ceo'en ville bevare sin uindskrænkede magt for enhver pris.

Da jeg blev ekskluderet af Cochrane, besluttede departementschef Per Okkels i Sundhedsministeriet, at jeg skulle fyres fra mit job på Rigshospitalet, hvorved mit professorat også røg, helt automatisk. Det var bekvemt for ham, at den største kritiker af Lægemiddelstyrelsen, Sundhedsstyrelsen og medicinalindustrien nu var fortid, og selv om adskillige politikere i Folketinget forsøgte at forhindre min firing, stod den ved magt. Der var ingen faglig begrundelse for den, igen drejede det sig om politik.

I modsætning til hvad Lars Igum skriver, er det min opfattelse, at min faglige anseelse ikke har lidt nogen skade, men er uændret. Det er decideret forvrøvlet at hævde, min bog 'Dødelig medicin og organiseret kriminalitet' skulle have bevirket, at min faglige stjerne falmede. Tværtimod, bogen fik en førstepris af den britiske lægeforening og er udkommet på 18 sprog.

Det er også noget vrøvl, at min opbakning skal findes i 'sundhedssektoreriske miljøer' blandt kritikere af psykiatrien og vacciner. Min opbakning er uændret blandt mine videnskabelige kolleger, og jeg er naturligvis ikke modstander af vacciner, men går ind for redelig oplysning.

Når der ikke er noget i vejen med min videnskab, må jeg selvfølgelig være 'skinger'. Noget skal Lars Igum jo skrive. Så når han slutter af med at sige, at vi savner en troværdig, mindre skinger stemme, der med vægt og pondus kan tale Big Pharma imod, vil jeg gerne slutte af med at sige, at jeg er her jo stadig og er meget aktiv, se mit Institute for Scientific Freedom.